

budsgivere har restancer af nogenlunde ens omfang. Dette gælder både, hvor der er tale om to danske tilbudsgivere, og i ikke mindre grad, hvis den første tilbudsgiver, der udelukkes, er udenlandsk, og der vælges en dansk tilbudsgiver. Såfremt der er behov herfor, vil der blive udarbejdet en vejledning, som udsendes til samtlige berørte ordregivere, med henblik på at undgå klager over diskrimination.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvad man i § 1 forstår ved udtrykket »ordregivere«.

Ordregivere er herefter alle dele af den offentlige forvaltning som defineret i forvaltningslovens kapitel 1 samt almenyttige boligselskaber m.v.

Loven omfatter derved alle forvaltningsmyndigheder, såvel statslige, amtskommunale som kommunale, og både almindelige forvaltningsmyndigheder, særlige nævn eller råd, myndigheder, hvis virksomhed udelukkende er af rådgivende karakter og midlertidige udvalg, kommissioner m.v. samt sammenlutninger af sådanne myndigheder. Selvejende institutioner og foreninger, der udøver offentlig virksomhed af omfattende karakter og derved er undergivet intensiv offentlig regulering, tilsyn og kontrol og eventuelt modtager offentlige driftstilskud, vil ligeledes falde ind under begrebet den offentlige forvaltning, eksempelvis selvejende institutioner, der udfører opgaver efter bistandsloven på grundlag af standardoverenskomster med kommuner og amtskommuner. Endvidere vil også kommunale fællesskaber, jf. § 60 i den kommunale styrelseslov, være omfattet af loven.

Endvidere foreslås det, at de dele af det offentligt støttede byggeri, som er underlagt offentligt tilsyn, omfattes.

Til stk. 2

Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved gæld til det offentlige.

Af hensyn til effektiviteten af den foreslåede regel foreslås det at medtage de offentlige krav, der typisk vil kunne opstå i forbindelse med virksomhedsudøvelse, og som er nævnt i direktiverne: Skatter, afgifter og bidrag til sociale sikringsordninger. Dette er de i praksis mest betydende gældsforhold, der udspringer af erhvervsudøvelsen.

Anden gæld til det offentlige, som f.eks. er opstået ved en virksomheds uberettigede modtagelse af løntilskud eller ydelser i henhold til erhvervsfremmeordninger, falder derimod uden for bestemmelsen.

Tilsvarende falder restancer, der har sammenhæng med den erhvervsdrivendes personlige forhold som f.eks. skyldige børnepenge uden for bestemmelsen.

Reglen gælder såvel for den gæld, som en tilbudsgiver har til offentlige myndigheder i Danmark, som for den gæld ordregiveren har til offentlige myndigheder i det land, hvor tilbudsgiveren er etableret.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at straffe tilbudsgivere, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i den krævede erklæring om restancer til det offentlige. Endvidere kan man straffe ordregivere, der ikke overholder forpligtelserne til dels at afkræve en tilbudsgiver denne erklæring, dels at afvise tilbud, hvor der foreligger restancer på mere end 100.000 kr.

Bestemmelsen giver på sædvanlig måde mulighed for at pålægge selskaber som sådanne samt staten, kommuner og kommunale fællesskaber bødeansvar for overtrædelser af loven.

Indberetning af skyldnere til private kreditoplysningsbureauer

Til § 4

Til nr. 1

Efter § 1 i lov om offentlige myndigheders registre gælder loven i dag for edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning, og som indeholder personoplysninger.

Der vil imidlertid i vidt omfang også være behov for at videregive oplysninger om erhvervsvirksomheders gæld til det offentlige fra offentlige myndigheders edb-registre. Det foreslås derfor at udvide lovens anvendelsesområde med hensyn til videregivelse af oplysninger om gæld.

I lovens § 4 foreslås derfor indsat et nyt stk. 4, hvorefter lovens kapitel 5 a også gælder for edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning, og som indeholder oplysninger om virksomheder m.v.

Udtrykket »virksomheder m.v.« omfatter alle former for erhvervsvirksomheder, erhvervsdrivende institutioner, foreninger og lignende, uanset om der er tale om en juridisk person eller ej.

Til nr. 2

En systematisk videregivelse af de omhandlede oplysninger fra offentlige myndigheder til kreditoplysningsbureauer vil ikke umiddelbart kunne ske inden for rammerne af reglerne i kapitel 5 i lov om offentlige myndigheders registre (videregivelse til private). Der foreslås derfor indsat et nyt kapitel om